

РЕШЕНИЕ

№ 6694

гр. София, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Проданова
Искра Гърбелова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7112** по описа за **2022** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63а от ЗАНН.

С решение № 606 от 21. 02. 2022 г. по НАХД № 11889 / 2021 г., Софийски районен съд, НО - 135 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 21-4332-014377 / 14. 07. 2021 г., издадено от началник група при отдел „Пътна полиция” - СДВР, с което на Т. Т. Ц., е наложена глоба в размер на 3000 лв. и дванадесет месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощник на Ц., в която се моли решението да бъде отменено като неправилно, поради нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът, не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по съществото на спора, касационната инстанция намира, че същата е неоснователна по следните съображения:

За да постанови решението си, въззивния съд е събрал като доказателства по делото

показанията на свидетелите С., Н. и Ц., писмените доказателства, представени с наказателното постановление и е приобщено заключение на приета по делото съдебна автотехническа експертиза.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд.

Установено е, че на 21. 06. 2021 г., около 22.48 часа, в [населено място] по ул. „д-р Й. Й.“ с посока на движение от [улица]към [улица], Т. Ц. управлява лек автомобил „М. С 320 ЦДИ“ с ДК [рег.номер на МПС] , като използва пътища отворени за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари, изразяващо се във форсиране на двигателя, превъртане на задни моторни колела и поднасяне на задната част на МПС по посока на движението си, първо на ляво, после на дясно, като с тези действия застрашава останалите участници в движението.

На същата дата - 21. 06. 2021 г. на жалбоподателя бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, в който нарушението било квалифицирано, като такова по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 21-4332-014377 / 14. 07. 2021 г. от началник група при отдел „Пътна полиция“ – СДВР.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на конкретното административно нарушение, за което е наложено предвидените в закона административно наказание.

Решението на въззивния съд е правилно.

Правилно е установено, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, видно от приложената Заповед № 8121з-515 / 14. 05. 2018 г. на министъра на вътрешните работи.

От страна на районния съд безспорно е установено и съставомерността на извършеното от Ц. нарушение.

Съдът намира за неоснователни доводите изложени в касационната жалба за допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила от страна на въззивната инстанция.

В случая правилно от страна на районния съд не е допуснат следствен експеримент, тъй като същият макар и допустим по смисъла на закона е неотносим към случая, тъй като провеждането му е поставено в зависимост от самото наказано лице и желанието му да го извърши по един или друг начин, а не от обективни критерии.

В същото време, са неоснователни доводите относно недопускането на повторна експертиза, тъй като не са били налице законовите предпоставки за това.

Видно от протокола от проведеното съдебно заседание, когато е прието заключението на вещото лице, процесуалния представител на жалбоподателя изрично е изявил желание да се приеме това заключение, като едва впоследствие прави изявление, че оспорва заключението и иска допускане на повторна експертиза със същите задачи.

Доколкото обаче повторна експертиза, се допуска когато експертното заключение не е обосновано и възниква съмнение за неговата правилност, а не са изложени никакви мотиви в тази насока, то правилно е отказано от страна на СРС допускането на такава експертиза.

Съдът намира за неоснователни и доводите в касационната жалба относно преценката

на доказателствата по делото и по-конкретно касаещи кредитирането на приетата по делото автотехническа експертиза и показанията на единия свидетел, за разлика от свидетелските показания на бащата на жалбоподателя.

В конкретния случай въззивния съд е изложил подробни мотиви защо кредитира изцяло показанията на свидетеля С., като очевидец на нарушението, както и защо възприема заключението на вещото лице, които доводи касационната инстанция споделя изцяло.

Видно от показанията на свидетеля С., която изрично сочи, че жалбоподателят е бил сам в автомобила, същата лично е възприела действията на Ц. при управлението на личния му автомобил, изразяващи се във форсиране на двигателя, превъртане на задни моторни колела и поднасяне на задната част на МПС по посока на движението си, първо на ляво, после на дясно на пътното платно, без за това да е имало обективни причини.

В тази връзка следва да се отбележи, че от страна на Т. Ц. е подписан съставения АУАН, като изрично е отбелязал, че няма възражения по повод описаната фактическа обстановка.

В същото време, видно от заключението на вещото лице, е неоснователен основния довод при оспорването, че след като управлявания от жалбоподателя автомобил бил с автоматична скоростна кутия, същият не можел да извършва „дрифтове“. Вещото лице изрично сочи, че след намеса на водача за изключване на ESP и поставянето на А. в ръчен режим и използване на ръчната спирачка за кратковременно блокиране на задните задвижващи колела е напълно възможно извършването на описаните маневри. В случая не са налице и предпоставките за приложението на чл. 28 от ЗАНН, тъй като не може да се приеме, че извършеното нарушение е с ниска степен на обществена опасност.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно, обосновано и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

Доколкото от страна на ответника по касация няма искане за присъждане на разноски, такива не се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, Административен съд София - град -XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 606 от 21. 02. 2022 г. по НАХД № 11889 / 2021 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 135-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.